



Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Exemplu[m] de rege ezechia/ q[...] recognosce[n]s deu[m] grauiter
offendisse/ singultib[us] [et] gemitib[u]s/ ac fletu magno/ misc[und]iam a
d[omi]no co[n]secutus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

David regis

Fo. X.

versus se machinas supauit/post sobrietatem/post modestiam/post castitatem: cu[m] obtinuerat regnum et g[ra]tias sublugasse et per universa teneret/tunc negligenter ac senior facit; p[ro]spexit enim ex aduerso multiter se lauantem: apud invanitatem oculos et suscepit letum sagitte. Audiat curiosi quod pulcritudines considerat alienas. Audiant quod spectacul[um] insanum theatricalib[us]. David taliter ac tatus Iesus est: et tu putas te ledi non posse/quod m[er]ite credo si oculos pieceris in specie alienam. Hec Chrysostomus. quod in ep[istola] ad Saluinam de morte nebulosum/ep[istola] incipit: Gereor ne officium putet ambitio/dicit sic: David amicus dei et salomon amabilis est/victi sunt quod sunt homines: ut et ruine nobis quod sunt ad cautionem et exempla penitudinis ad salutem preberent. Quis in vita lubrica lapsus non metuit. Hec hieronimus. Ex dictis patrum exemplo David quanto sit fons seipsum ac proprias iniqtates recognoscere.

Exemplum de rege Ezechia/ quod recognoscens deum grauiter offendisse/singulis et gemmis/ac fieri magno/misericordiam a domino consecutus est.

Quoniam sequitur dicitur quod n[on] melius n[on] salubrius pro salute animi peccatricis fieri potest/et seipsum humiliare ac recognoscere. Hoc autem per exemplum scissimum regis Ezechiae. Qui ut scribit Josephus historie hebreorum in. ix. li. antiquitatis iudaice c. xliij. Natura benignus/iustus/et valde religiosus fuit. De cuius laudibus ac meritis scribit ad plenum. illud. Reg. xvij. xix. et xx. c. et iterum in. ii. li. Paral. xxix. xxx. xxxi. et xxxii. c. et iterum Isa. xxxvij. xxxviij. xxxix. c. Fuitque Ezechiel/Ezechias optimus filius/de pessimo priore Achab genitus: sed pariter legitimus scissimum premias nascitur Abraam genitore pessimum habuisse. sed tharath luteorum deorum cultorum: ut ait Chrysostomus de pessimi. Hic igit[em] Ezechias quod languore detinet egrotauit usque ad mortem: ut scribit Elias. mox p[ro]p[ter]a. xxvij. et iij. Reg. xx. et ii. Paral. xxxii. c. Non enim poterat placitum mortis evadere quod via naturae. unde Josephus in. x. li. antiquitatis iudaice. c. iij. dicit quod languor ille gravissimus erat/arcu[m] a medicis desperatus adeo quod nec ipse Ezechias de se/nec ei[us] amici spes ultra sustinebat. Ipso igit[em] sic egrotate arcu[m] in lecto decumbente: venit ad eum Ezechias missus ex parte dei/qui dixit illi: Ezechias disponere domum tue. Et ordinata negotia regni tui per testamentum: qui morieris tu et non viues. In hoc loco occurrit dubitatio. Num enim pena sequatur culpa: qui sicut ait Hieronimus in. i. li. super prophetam Ezechiam. Secundum ordinem patrum/sit ordo penarum. Ideo queritur. Nunquid Ezechias per eum ordinem commisit eo quod tam grauissima languor ei accidit? Pro respone sponse nota quod iste Ezechias/quamvis natura esset totus pius/ clemens/ ac religiosus: non tamen potest excusari a patre vane glorie/laetantie/vel superbia. Nam dominus in. ii. li. Paral. xxxii. c. quod non luxuria beneficia quod accepit tribuit: qui eleuatum est cor et el[icitus]. Et idcirco facta est haec eum ira dei: et haec iudicium et haec iudicium: ut dicit ibidem. Iterum superbius est Ezechias quando rex Babylonis misit ei liras et munera per legatos suos: unde. illud. Regum. xx. ca. dicitur: quod letat[ur] est in aduentu temporum/intellige leticia in expectacione que procedit ex vanitate gloria et elatione metris. (ut exponit Nico. de ly.) eo quod tatus rex de rati loginquis partibus misserit ad eum tam solennes legatos et munera: Et quod Ezechias as erat dulces et inclitus valde/habebat thesauros plenos argenti et auri et lapidis preciosi/aromatum/et armorum diversi generis: ut h[ab]et in. ii. li. Paral. xxxii. ca. sed ad sub ostentationem et laetantiam ostendit omnes thesauros nuncius regis Babylonis et omnem magnificenciam suam: ut scribit Elias. xxxix. ca. et iij. Regum. xx. ca. et sic dicit rabbi Salomon: Non solum ostendit etsi omnia que erant in thesauris suis et in domo sua. sed etiam que secretissime ac reverentissime seruabantur in templo que nullo modo erant gentilibus ostendenda: Sed propter humores patrum elationis et laetationis non sunt Ezechias tam grauissima languore a domino percussus: qui ista post sanationem ei[us] euenerunt: ut dicitur in loco pallegatus. Ite ad questionem diversi diversa dicuntur. Nam rabbi Salomon opinatur quod Ezechias recusaverit yxor[um] accipere/ quod quod est facere non debuit: ne linea David in regno deficeret/ quod in choro per succedentes ge-

b 2

De contritione

neratōes ppteruari debet: et ppter h̄ fuit tā ḡus infirmitate a dño castigat. Ulo cū lāguore fatigare (teste iosepho) rogauit deū: vt ei pgo tpevitā pcederet do nec filios h̄ posset. Lui mis̄t fuit de⁹ et accepit vrore ex q̄ genuit manassen. Et sic scribit Hiero. in. xj. li. explanationū esale. c. xxvij. Eo ei tpe ezechias filios nō habebat. Nā post mortē ei⁹ manasses cū. xij. esz annorū/regnare ce⁹ pit in iudea. Et q̄ pspicuū ē: post tertiuā annū cōcessē vite Manassen cē genera rū: Hec Hiero. Sūt alij q̄ dlcūt q̄ deus plerūq̄ corriplz castigat q̄s diligit. et idcirco cū ezechias cēt vir iust⁹ ac timēs deū/fult a dño castigat ne ren⁹ spe rap felicitate corrupt⁹/in luxurī laberef/ac dei precepta p̄tēneret: sic illi ma tores nři q̄ sepe (vt ait Lact.) his terrenis ac fragilib⁹ bonis eneruati oberra uerūt a disciplina legis vinciaq̄ ruperūt. Hinc Hiero. ad castigatū ait: Sic m⁹ scōsylos egrotarib⁹ miserijs ac egestate torq̄ri. Et itep Magna tra ē cū p̄tōrīb⁹ nō tracit de⁹. Unz i ezechiele ad hierlm: Jā(inqt) nō trascartib⁹/ze l⁹ me⁹ recessit a re. Itē Hiero. in. xj. li. explanationū Esale sup c. xxvij. ait. Quē diligat dñs/corriplz castigat oēm filiū quē recipit. ne ele uēt cor ezechie post incredibiles triūphos infirmitate corporis sui visitauit z audit se ē mori tu⁹ vt quersus ad dñm flecat s̄niz. Hec Hiero. Maḡ yo historiarū post mḡri h̄i Hiero. dt q̄ ezechias post inopinabilē ac incredibile triūphū d̄ p̄cū s̄lōe exercit storiaz z ē senacherib̄/q̄uis b̄z Josephū in. x. li. atiq̄tar̄ iudace. c. iij. gr̄ificas hostas hierony⁹ cū oī pplo suo celebrauerit dñ: nō tñ sufficiētes aut dīgs egit gr̄as. put excelēt lēta rātevictorie merebaſ. Nāt aio elat⁹ ē: nec cāticū carauit: vt p̄sueuerat an tīq̄ p̄es in tā admirādis pdigys. Unz postq̄ filij isrl libati s̄t d̄ manu egyptioꝝ trāseūles p̄mediū s̄lēci mar̄: moyses cū eis cecinīt cāticū/dicēs: Lātem⁹ dñ: glōse em̄ magnificat⁹ ē: equū z ascōrōe pieclt in mare Ero. xv. ca. Sic parf Anna m̄ samuel⁹ qr̄ fillū obtinuit a dñm etiā canticū edidit/dicēs: Exultauit cor meū in dñ. vt h̄. j. Reg. ij. c. Sic purissimā vgo post mysteriū incarnationis ch̄i/p̄ gabrielē nobilissimū archāgeluz denūciatū aureū edidit cāticū/dīcēs. Magnificat ania mea dñm Luce. j. c. Sic Sacharias/sic symeon/sic cēteri p̄es p̄suepr̄ bñficijs nobilissima edidit cātica. Hinc Hieron. in. xj. li. explanationū esale. p̄phe. c. xxvij. dt sic. Tradūt hebrei s̄o egrotasse ezechiam qm̄ post inaudita victoria iudeoz z assyri regis interitum nō cecinīt laudes dñ q̄s cecinīt moyses pharaone summerso: z delbora interfecto sysara: z an̄na genito samuele. Rursumq̄ post corporis sanitatē z signi magnitudinem of ferri alia occasionē supbse quā vt prudēs z dt cultor vitare obuerat: nec mon̄strare alienigenis diuitias suas q̄s deo tribuēte possederat. Ex q̄ iuxta leges q̄z tropologie dīctim⁹ nō mitēdas margaritas an̄ porcos/nec dādū scr̄m caō nib⁹. Hec Hiero. Idcirco illā debitā reuerentiam quā p̄sueuerant sci p̄es re ferre dñ: bonorum oīm largitorū non egit ezechias/q̄ mirabilē ac inopinabili a terrorib⁹ senacherib⁹ libatus ē: z iō non ml̄z si egrotauit vsc̄ ad mortem.

Reuerti Ad quē cū ventis̄ esatas z minaref ei mortem dicēs: Dispone domui tue / q̄a tur ad h̄ morieris tu z nō vires. At ezechias audiens p̄ba esale: p̄sternatus animo ac storā eze fracr⁹ in lachrymas querit faciē suam ad p̄tem/ut deuotius oraret. Et rechias fu⁹ cognoscens se grauster deliq̄sse/humilr̄ orauit ad dñm z dīxit: Obsecro dñē memēto q̄so quō ambulauerim coram te in veritate z in corde p̄fecto: z qđ bo nū est in oculi cuius fecerim. Nota q̄ ista nō dt ezechias ad lachātiām: b̄z magis p̄ gr̄azactionē vt exponti Nic. d. ly. post Hiero. q̄si recoḡcerz ex gr̄a vel talia egisse. Hinc Hiero. in li. vbi s̄. dt sic. Louertit ezechias faciē suā ad parletem qr̄ ad templū ire nō poterat: ad p̄tem autē tēpli iuxta qđ Salomon palatium extruxerat. Vel absolute ad p̄tem ne lachrymas suas assidentib⁹ ostare v̄l̄ceref. Aut certe iuxta hieremā: ad cor suū: parletem cor appellat ut tota mens re dñm dep̄caref/ z ait. Obsecro dñē memēto q̄so quō ambulauerim coram

Ezechie regis

Fo. XI

re in vita et in corde profecto: et quod bonum est in oculi tuis fecerim. Audiesque se esse mortuorum non peccatum vita et annos plimos: sed in die iudicio quod velit postare dimittitur. Hocuerat enim secundo deo placuisse salomonem quod annos vitae non perierit amplius res huius ad dominum narrat opera sua quod ambulauerit coram eo in vita et in corde profecto. Felix scientia quod afflictio tibi bona opera operum recordat. Et in modo corde: quoniam ipi deum videbuit. hec Hiero. Fleuit itaque Ezechias floru magis: ut dicitur Esaie. xxvij. c. Et iterum. lviij. Re. xx. c. qui dicitur. O domine deus si nunc peccauimus in sanctitate ezechias aut elatione metus. Aut si non dignas egredi gratias ut tua misericordia merentur beneficia mihi tuo largitus accessa. Obsecro indulge: parcer: remittere. O clemencia misericordia scripturae deo feliciter lachryme per quod precium incendia extinguuntur. Nam anno regni egredere Ezechias media propter atrium: et ecce factum est finis anni dices. Recuertere et dic ezechie. Hec dicitur dominus deus dauid prius tuus. Audiuisti orationem tuam et vidi lachrymas tuas. Ecce sanauis te: de te certa ascendas regnum dei: et addam diebus iulis quindecim annos. Sed et in manu regis assyriorum cuius reditum times: liberabo te et citate haec propter me et propter dauid filium meum. Hic Hiero. commemorans haec mirabilem questionem ezechie in epula ad Thessalonici prophetam quod dicitur epula incipit. Presumptionem meam excusare conarer: ut sic. Legamus Esaie prophetam. Et ne carium ezechie regis apertum huic cause quam ex eius regno cuius morituro anni. xv. ad superdotem vitam propriam fletibus et prophepsibus augentur. Quique accepta tam tamen misericordia non peritis: non voluptatis: non delitatis: sed soli domino idolatria vita spaciis humiliis et letibus exhibuit. hec Hiero. Tunc ergo ex dicens. Propter recognoscere seipsum ac peccata sua est efficacissimum remedium ad placandum iram omnipotens dei. Ad malorem tuum euidentiam eo quod dicitur sicut in dauid et ezechia: considerandum magna est propter iste ezechias super omnes reges veteris testis. videtur laudibus extolliri. Nam dicitur de eo. lviij. laus ezechiae. Reg. xvij. c. sic. Ezechias in domino deo suo spanning. Itaque post eum non fuit similis ei thile. de cuius regibus iuda: et neque in his quod anno fuerunt. Hec ibi. Que proba non sunt sic intelligenda: ut Ezechias fuerit senior dauid qui fuit anno eum. ut Iosua qui fuit post eum. Huius est sensus quod inter reges non fuit similis ei: quod ad aliquam particularia. Sic enim stella a stella differt in claritate: teste paulo. i. ad Cor. xv. c. Sic homo differt ab homine: quod ad quodam particularia desideria: ut Iosua quod ad certas affectiones: aut proutas gratias. viii. nullusque regis sicut duo homines in corpore disponere ex toto siles in quod maxime relucet sapientia dei. Sed maior adhuc differentia attendit in animabus nostris quod ad fructum merita. Hinc Quidam. in. i. li. de arte amandi inquit. Pectoribus mores tot sunt quod in orbe figure propterea Hiero. in principio. xi. lib. explanationum Esaie: ut sic. Difficile immo impossibile est placere omnibus: nec tanta vultus quod suarum diuersitas est. hec Hiero. De quilibet etiam secundum illud dicitur post Eccl. xliv. ca. Non est inueniens similis illi quod conservaret legem excelsi. Sic ergo in humanis corporibus magne sunt dissimilitudines: sic in animabus maiores sunt modi varietates: teste Marco Lullio. Et plerique diuersitate corporum diuersitas lequivit aiorum. Et ideo cum dicitur de Ezechia quod non fuit similis ei secundum eius regibus iuda: intellige quod ad quoddam particularia magna ac inusitatam quod egit. Nam lviij. Reg. xvij. c. dicitur: quod dissipavit excelsa et pretiosa statuas et lucos succidit et comedens serpentem enemum quem fecerat Moyses. cuius causa subdit. Si quidem usque ad illud tempore filius israel adolescentia in excessum: eo quod in aspectu illius filii israel fuerunt sanati a mortibus serpentum: ut hic Nume. xxij. c. Iterum. lviij. Reg. xix. c. et Esa. xxxvij. c. dicitur: quod ad paces eius angelus domini una nocte percutiit. clxxxv. milia viatorum secundum exercitu lennacheribus et iterum ad paces eius oravit esaias retrocessit sol. x. linea in horologio Achaz per quod descendebat ut hic Esa. xxxvij. c. et lviij. Re. xx. Praealta admiranda ezechias egit in quod nemo ex regibus potest dici similis illi. Sunt igitur tres reges quod valde placuerunt domino propter religiositatem suam: quod populos suos induxerunt ad pnam et ad cultum unius. Tres reges in die destruetus est cultus idolatrie. Hi sunt dauid/ezechias/ et iostas. in quod laudes reges valde dicitur Eccl. xliv. ca. Preter dauid: Ezechias et Iosua: omnes peccatum commiserunt. placuerunt intellige de peccato idolatrie: vel in se: vel in aliis: quod clare constat quod nec Deus deo

b 3

Derege

• id nec Ezechias pñt excusari a ceteris pñtis: de qñb hic sup mñtio facta ē. **Nec**
de rege Ezechia dicta sufficiant.

Exemplū d̄ rege Nabuchodonosor q̄ post inumerabiles ipietas depositas
fuit a dignitate regla et rabid⁹ ac demēs effect⁹ ē. Sed tandem eleuās oculos i
recordatione p̄prie iniqtatis ingemuit/sicqz salutē adeptus fuit.

Dirāda
dicunt d̄
Nabucb. **E**lpest vt videam⁹ de tertio rege s. Nabuchodonosor: q̄ post m̄ta sceles
ra et p̄tā recognit seipm. Nā pñiam suā agēs tācas fudit lachrymas/ q̄
ex nūmīs fletib⁹ oclī ei⁹ q̄ si caro facti sūt. vt inq̄t m̄gr historia. Hic igr
Nabuchodonosor instrumētū fuit diuina iusticie. vt bellissim⁹: fortunatissim⁹
Nabuchodonoſor simus: ac victoriōſissim⁹: quē de⁹ fecit ygā furor⁹ sui ad flagellādū p̄plm iſrl:
odono. fu ac gētes pl̄mas. Jō Hiere. xxv. c. Dñs vocat eū suū suū: dī. Hec d̄ dñs deus
it bellico exercitū: p eo q̄ nō audist⁹ p̄ba mea. Ecce ego m̄strā et assimā nabuch. regez
fissim⁹: et Babylōis suū mēn sup terrā istā et sup hablatores ei⁹ et sup oēsnatiōes q̄ i cl̄
fuit fab⁹ cūrū ill⁹ sūt. Nota q̄ in ist⁹ p̄bis nabuchodonosor q̄ erat idolatra et gentil: d̄r
gellū dei suus dei inq̄tū exeq̄bat diuina iusticia. hinc Hlero. in. v. li. explanationū hle
remie p̄phe ad Eusebiū sup h̄ passū d̄ sic. Dñs vocat suū suū Nabuchodonosor: no sīc suus vocat⁹ vt p̄phe et oēs scri⁹ q̄ vere suū dñs: sī q̄ i euerſiōe hierlm
dñi fuiat volūtati. Scdm q̄r apls loquit⁹. Quos tradidit sathāe vt discat nō
blasphemare. In aq̄lonis aut pre eē chaldeos luxra sitū hierlm nulli dubiū est
Hec Hlero. Propretra diuersimode scripture sacre loquū d̄ illo nūc bona: nūc
mala: cui⁹ gesta in plerisqz loc⁹ habent. signant i. li. Judith. i. ii. iii. viii. v. ca. et
lxv in. iiiij. li. Reg. xxliij. v. xxv. c. etiā i. ii. li. Paral. xxxvij. c. lxv in. liij. li. Esdrē
j. c. et Daniel. j. ii. iii. v. liij. c. Sed qcqd dicat de eo: hoc ver⁹ est q̄ nabuchodonosor
excecat⁹ supbia istud op⁹ misterij bei sic ordinatis voluit attribuere sue
potētie facies ex arrogātia et elatiōe atq̄ odio p̄sonaz qđ facere debuisset et
obedētia dei tm̄: sō fraudulent se habuit in officio suo. Propter qđ Hiere. xlvi
iiij. ca. d̄ sic. Maledictus hō q̄ facit opus dei fraudulent: et maledict⁹ q̄ phib⁹
gladiū suū a sanguine. Hec ibi. Intellige q̄ ille q̄ pareat iustite. p̄ vltioe quaz
tubet de⁹ exeq̄: d̄ maledict⁹. vt exponit Robert⁹ holkor. Hic nabuchodonosor
pugnauit p̄ Arphaxat regē medoz q̄ subiugauerat m̄tas gētes impto suo
quē ln campo maḡ circa eufraten ex toro debellauit. Jō ex tā solēni vīctoria ex
alratū est regnū nabuchodonosor: et cor ei⁹ eleuatū est nimis. Tandem post plu
rīma bella obtinuit pūncias et regna multa. et sicut habet Judith. ii. c. Timor
illius eccliderat sup oēs inhabitātes terrā. Sed q̄ terrena p̄spēritas facit ple
rūq̄ hoīem a rōne deoluere et soluit humanas mētes. Idcirco nabuchodonosor
post q̄d adeptus est monarchiā tot⁹ orētis elatus in maximā supbia ruſi
mētis cecitatis: sic vt nō erubuerit dñmū sibi honorē usurpare. Unde Judith
ii. ca. d̄. q̄ ipse p̄cepit oēs deos terre extermīnare vt ipse solus diceret deus.
Et Dan. iiij. ca. scribit⁹ qualit Nabuchodonosor fecit statuā aureā. ix. cubitoz
quā statuit in campo pūncie Babylonis: vt a cunctis populis tribubus et lin
guis adoraret. Intellige hic q̄ ideo hoc fecit vt ipse ln illa statua adoraret: vt
exponit Hlerony. Unū in explanatione sup Danielē p̄phetam ad Pammachīū
et Marcellā: sup illud Daniel. iiij. ca. Nabuchodonosor fecit statuā aureā: d̄ sic
Velox oblitio p̄trat: vt q̄ dudu seruū dei quasi deū adorauerat nūc statua fie
ri sibi iubet vt ipse adoraret in statua: Q, aut aurea sit et infiniti ponderis illud
in causa est vt stupore videntib⁹ creet: et res inanis adoraret vt deus: dū vnusqz
suā cōsecrat auariciā. Hec Hlerony. Sic de Gato cesare refert Josephus in
xvj. lib. antiquitatis iudice. ca. xvij. q̄ p̄e magnitudine dignitatis humana
perdidit intellectum: et sese volebat diuinitate que vera est honorari. et su cap.